

Un jorn vaig tirar-me al mar
sense saber de'nada
mes las carbasses que duya
ellas ja 'm feian surá.

En Mont sempre 'm ve al darrera
perque no li compro flors,
i no sab que 'n tinch de fresques
que fan grates olors.

Tich las rosas de las galdas
en tos llavis tinch clavells,
i en tas mans dos tendres lliris
mireu si 'n tich a parells.

MARRAMAU.

NECROLÓGICA

Després d' un inesperat i curt festeig ha passat
a l' altre vida, el nostre amic en *Juanito Macu*.

En Juanitu durant el seu boig fadrinatje n' era
una d' aquelles persones qu' una vegada vistes mai
mes s' obliden.

La seva curta talla, els seus ulls petits, lo bigoti
espantat n' eren causes, pera que un al veure'l per
primera vegada esclames casi sense volguer ¡Sembla
un xino!

Vestia elegantment, amb prendes de la millor ca-
litat, sempre vistes, portant condecoracions propies
del seu ofici.

¡Ploreu! companys, tan gran perdua; i vosaltres
noies que vareu dexarvos enamorar per el seu aire
quixotesch, el seu parlar propi d' un gran conqueridó,
¡ploureu també!

Y ara, no podém menys que desitjar que la seva
estancia a *Banyolas* sigui del seu gust i que San
Corneli el protegeixi.

Una creu mes

Encare no n' esteu enterats simpáticos hereu-
istes? El-Berto se 'ns casa! (1.) Diu que ja te prou
llarge..... la vida de solter i está decidit a ingres-
sar al cel dels casats

Si hem de fer honor a la varietat, cal confessar
que 'l jovent d' aquesta casa está de mal' hora, ja
que fora el Cabo, adios tranquil·tat ¡adeusiau frases
papitesques!

No fa molts dies que 'l perdérem accidentalment

(1.) N. de la R. ¡Tinguesim un pa que durés tan!.....

per alló de l' aigua, i are, quant ja la conformació
havía presentada en nostre esperit, ens arriba la
desconsoladora nova de que se 'ns case. Si, amics
meus, se 'ns case, ¡es ben cert! tot está a punt,
només falta el *si* d' ella (ja es faltar) i, segons
sembla, dintre pocs dies, la host juvenil haurá
perdu, per sempre el seu campió humorístic.

¡Ah! un altre dia us faré conèixer la preferida
del seu cor, avui per avui, m' han encarregat
guardés reserva. ¡Passan tants cassos al mon!

FLOREAL..

Carta oberta

Barcelona, 3 febrer de 1914.

Amic Quimet: En mon poder la teu preuada
carta del 3 corrent. Segons ella veig que t' has
enamorat de la simpática Quimeta i que no t' atra-
veixis a declarar-li el teu amor. Tot això m' ho ex-
plieco perfectament, porque com que 'ts *jovenet* i
no te 'n has vistes mai de mes fresques, es lògich
que no sápigues per quin cantó començar. N' obs-
tant, si admetes un concell, em permetre recoma-
narte fassis *l' ull viu*, car, com que 's bonica, po-
dría esser que quan te 'n decidissis ja fos massa
tard.

Jo, ja se que hi ha un *pollo*, per cert ben ele-
gant i simpátic, que la ronda, i, per si això no fos
prou, fins et diré segons notícies que tinc rebudes,
que hi ha un *alemany* que podria fallar-te la jo-
gada.

Esperant rebre dintre pocs dias noves ben fa-
lagueres, es despedeix el teu millor amic.

SISTAX.

CRONICA

Desitjosos de que 'n el nostre
ball s' hi diverteixi tothom, hem es-
cullit pera dedicar als casats un ball
que en podrem dir *dels agarraos*
per qu' entre tots els que concorren
en aquesta casa, reconeixem que ni
han que no disposan de gaire dalit, doncs aquet será
'l primer Schotisch de la primera part per que desde